

ринкових механізмів державного контролю, а з іншого, – стабільності законодавчих та нормативних актів.

Список літератури: 1. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.04.2002 р. № 40 – IV. 2. Сільченко І. А. Інноваційна діяльність: державне регулювання та механізм вдосконалення / І. А. Сільченко // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2009. – № 2 (6). – С. 35–40. 3. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи. – Суми: ВТД “Університетська книга”, 2003. – 278 с. 4. Інноваційна стратегія українських реформ / Гальчинський А.С., Геєць В.М., Кінах А.К. та ін. – К.: Знання України, 2002. – С.313-326. 5. Стеченко Д.М. Інноваційні форми регіонального розвитку. – К.: Вища школа, 2002. – 254 с.

И.В. ГЛАДЕНКО, аспір., Франкфурт-на-Майні, ФРН

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ЗМІСТОВНО-СТРУКТУРНОГО ПІДХІДУ ДО МОНІТОРИНГУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Для створення і практичної реалізації ефективної системи моніторингу інноваційної діяльності на машинобудівному підприємстві необхідно здійснити вибір інформаційних показників. Система показників, які в більшій чи меншій мірі відтворює об’єктивний стан справ на підприємстві по різних напрямкам його діяльності існують давно, але провести їх оцінку в якості інструмента управління або моніторингу не так просто. Цей висновок виходить з того, що кожний з показників інноваційної діяльності виступає в якості керуючого параметру для одного з видів чи напрямів інноваційної діяльності, інноваційного проекту, структурного підрозділу, наукового або творчого колективу, групи і т.п.

Для отримання об’єктивної інформації про інноваційну діяльність на підприємстві необхідно використовувати систему моніторингу деякої сукупності процесів та показників, формування та аналіз якої потребує врахування та подолання наступних складнощів:

методики розрахунку показників, які відтворюють процеси, що проходять на підприємстві, повинні розроблятися деяким уніфікованим способом, який

передбачає використання єдиної технології отримання та обробки вихідних даних;

організація збору та обробки вихідної достовірної інформації повинна здійснюватися досить оперативно, інакше вона втратить свою актуальність і важливість;

оновлення інформації повинно здійснюватися з певною частотою (режим регулярності), інакше система моніторингу втратить свою керованість.

Виходячи з цих складнощів, слід констатувати той факт, що при розробці показників інноваційної діяльності однієї формальної оцінки показників може бути замало. Потрібна і експертна оцінка. При цьому найбільш прості показники визначаються однократним узгодженням думок експертів. Для більш складних показників, на значення яких впливають ринкові фактори, маро показники роботи країни галузі, регіону, необхідно використовувати багатотурові опитування з розрахунком вагових коефіцієнтів та з урахуванням ступеню використання таких показників в управлінській практиці.

Повністю формалізувати інноваційну сферу і описати її з допомогою системи відповідних показників неможливо. Намагання всебічно охарактеризувати всі аспекти інноваційної діяльності може привести до неадекватного відтворення дійсності, затягнути розробку системи моніторингу, так як необхідно визначити алгоритм визначення кожного показника і його місця в технології прийняття управлінських рішень. Виходячи з цього, кількість показників в моніторингу обмежується логікою побудови системи, практичним використанням показників, витратами на їх розробку і отримання інформації, в тому числі витратами часу.

Особливості інформаційного забезпечення інноваційної діяльності визначають необхідність використання системного підходу при розробці структури показників моніторингу, який передбачає виявлення основних причинно-наслідкових зв'язків і протиріч при здійсненні інноваційної діяльності на підприємстві, врахування ймовірних наслідків інноваційних заходів, комплексне вирішення завдань інноваційного розвитку шляхом

комплексного представлення цілей, функцій, ресурсів і етапів інноваційного процесу.

Концептуальна схема змістовно-структурного підходу до моніторингу інноваційної діяльності на машинобудівному підприємстві, на наш погляд, повинна включати в себе низку складових, блочне представлення яких в змістовно-структурному вигляді дано на рис.1.

Рис.1 – Концептуальна схема змістовно-структурного підходу до моніторингу інноваційної діяльності на машинобудівному підприємстві

Змістовно-структурний підхід до моніторингу інноваційної діяльності на машинобудівному підприємстві не передбачає повної автономності окремих блоків. Деякі з них можуть в певній мірі перетинатися (дублюватися).

Наприклад, науково-дослідні роботи можна віднести до ресурсної складової інноваційного потенціалу (ресурс інтелектуальних напрацювань), а формування цих напрацювань – до одного з етапів інноваційного процесу; в різних блоках можуть використовуватися одні і ті ж оціночні показники і т.п.

М.В. ДУДИНА, маг., *В.М. АНДРЕЄВА*, к.е.н., доц., ХНАМГ, Харків

ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ ХАРКІВСЬКОГО РЕГІОНУ ТА ЗАСОБИ ЙОГО ПОКРАЩЕННЯ

Нестабільне зовнішнє середовище для підприємств України і зокрема Харківської області, особливо за умови фінансової кризи та складної політичної ситуації, ставить функціонування бізнесу в умови невизначеності. В той же час потреба у залученні інвестицій, як страхування ризику появи від'ємного платіжного сальдо та забезпечення роботи підприємства є завжди актуальною.

Питаннями інвестицій займається значна кількість іноземних вчених, серед них: А. Марголін, Б. Грехем, С. Вайн, Л. Крушвіц, Д. Шефер, М. Шваке, И. Ю. Ткаченко, Уільям Ф. Шарп, та українські економісти: В. М. Андрєєва, Т. В. Майорова, Л. Петкова, В. Проскурін, В. Г. Федоренко тощо

За обсягами притягнення прямих іноземних інвестицій в економіку Харківський регіон займає у рейтингу регіонів України третє місце після Київщини та Дніпропетровщини [2]. Це свідчить про високу інвестиційну потребу регіону. У порівнянні із обсягами прямих іноземних інвестицій першої трійки регіонів-лідерів, питома вага Харківської області серед них становить менше 9% на 1 січня 2010 року, тому питання про поліпшення інвестиційного клімату є досить актуальним.

До не багатьох галузей промисловості, які функціонують в Україні і Харківському регіоні відноситься будівельна галузь, але й вона сьогодні має значні проблеми. Зокрема, галузь є дуже ресурсоємною та багато будівельних підприємств знаходиться на межі банкрутства через велику кількість